

HIERONYMUS.

EΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ SELA, ubi percussus est Joas.

Σελά, ἔνθα ἐπατάχθη Ἰωάς.

SELA, ubi percussus est Joas.

² SELAB, in tribu Dan, usque hodie vicus grandis ostenditur in finibus Sebastenes, nomine Selaba.

¹⁰ Σελάβ, κλήρεθ Δάν, ἀλλὰ καὶ ἔστι νῦν κώμη ἐν ὁρίοις Σεβαστῆς Σαλαβά καλεμένη.

SELAB, fortis Dan. Sed & nunc est vicus in finibus Sebastes dictus Salaba.

³ SELCHA, civitas regis Og in regione Basanitide.

Σελχά, πόλις ὧν Βασιλέως, ἐν τῇ Βασανίτιδι.

SELCHA, civitas regis Og in Basanitide.

⁴ SELCHA, civitas in regione Basanitide.

SELEBIN, Vide SALEBIM.

⁵ SELEI, in tribu Juda.

Σαλεῖ, φυλῆς Ἰούδα.

SALEI, tribus Juda.

SELEUCIA, cujus meminit Scriptura 1 Machab. xi. v. 8. & Act. xiii. v. 4. Syriae urbs est juxta mare è regione Cypri insulae, quam Ptolemæus Seleuciam Pieriam appellat.

SELIM, urbs in tribu Juda Jos. xv. v. 32.

SELLA, Vide supra SELA secundò.

⁶ SELMON, mons in quem ascendit Abimelech adversus Sicimam dimicans.

Σελμών, ὄρος ἐφ' ὃ ἀνέβη Ἀβιμελὲχ πολεμῶν τῇ Σικιμᾷ.

SELMON, mons in quem ascendit Abimelech dimicans adversus Sicima.

⁷ SELMONA, castra filiorum Israël in deserto.

Σελμωνά, σταθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

SELMONA, Castra filiorum Israël.

⁸ SELO, in tribu Ephraim, in quo loco arca testamenti mansit, & tabernaculum Domini usque ad tempora Samuëlis. Est autem in decimo milliario Neapoleos in regione Acrabitenae: Sed & Judæ Patriarchæ filium Selon appellatum legimus.

Σηλώ, φυλῆς Ἐφραίμ. ἐν ταύτῃ κατέμεινε τὸ πρὶν ἢ κισωτὸς μέχρι τῶν χρόνων Σαμεὴλ, ὡς ἀπὸ σημείων ἰδὲ ἐν τῇ Ἀκράβατινῃ. Σιλωμ δὲ καὶ Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου εἰς τῶν υἱῶν ἐκαλεῖτο.

SELO, tribus Ephraim. in hac permansit antea arca usque ad tempora Samuëlis, quasi in duodecimo lapide in Acrabattene. Sed & unus filiorum Judæ Patriarchæ vocabatur Selon.

⁹ SEMERON, hanc cepit Jesus rege illius interfecto. Dicunt autem nunc pro eâ Sebasten vocari oppidum Palestinae, ubi S. Joannis reliquiae conditae sunt. Legimus in regnorum libris quod Amri rex Israël emerit montem Semeron, à quodam Semer, & edificaverit in vertice ejus civitatem, quam ex nomine domini appellaverit Semeron.

Σομερών, καὶ ταύτην εἶλεν Ἰησοῦς τὸν βασιλέα αὐτῆς ἀνελών. ταύτην λέγουσιν εἶναι Σεβαστήν, τὴν νῦν πολίχνην Παλαιστίνης. λέγεται δὲ ἐν βασιλείαις Ζαμβρὶ βασιλέα Ἰσραὴλ ἐωνήσασθαι τὸ ὄρος τοῦ Σεμερών παρὰ Σεμῆς, κτίσαι τε ἐπ' αὐτοῦ πόλιν, καὶ ἐπονομάσαι Σεμερών, παρὰ τὸν Σεμῆς.

SOMERON, & hanc cepit Jesus rege ejus interfecto. Hanc esse dicunt Sebasten, quæ nunc est oppidum Palæstinæ. porro narratur in libris regnorum Xambri regem Israël emississe montem Semeron à Semer, & condidisse in eo civitatem, eamque appellasse Semeron, à Semer.

NOTÆ.

1. In versione nostrâ Sella appellatur 4 Reg. 12. v. 20. Ubi autem is locus vel descensus fuerit, supra modum obscurum est. Mihi fit probabile tam domum Mello, cujus ibidem fit mentio, quàm descensum Sella non alibi fuisse, quàm in monte Sion: non enim Joas rex censendus est, dum ambularet, vel aliquo descenderet, fuisse occisus; satis enim constat ex 2 Paral. 24. v. 25. in lecto fuisse occisum, ex quo plane fit verisimile eum Hierosolymis occisum esse. Adde quòd Mello ædificium & propugnaculum legamus à Salomone Hierosolymis ædificatum fuisse, & ut quidem ego censeo, in parte editissimâ montis Sion, ibi enim Mello fuisse mihi persuasum, ut pluribus docebo ad 2 Reg. 5. v. 9. Dormiebat forte rex in eâ domo, quòd sibi forte ab aliquâ conjuratione timeret, in eâque domo securius, quàm in regiâ videretur agere. Porro quia undique à parte illa montis Sion editissima mox ab omni parte descensus erat, in qua domus illius parte dormiret indicatur. cum additur in descensu Sella, five Sella nomen sit loci, in quo descensus ille terminaretur, five ipsius descensus nomen, qui quia stratus esset lapide, sit Sella dictus; id enim vox illa Hebraica significat à rad. שלל Salal, quod est viam sternere. BONFRERIUS.

2. Inter Danitarum urbes Jos. 19. non legimus Selab, sed Selebin in versione nostrâ, & Selebin vel Salabin in codicibus Septuaginta Interpretum, quæ & in versione nostrâ Salebim Judic. 1. v. 35. dicitur. IDEM.

3. Hæc in versione nostrâ etiam Selcha, vel Salecha appellatur, de qua supra diximus in Salecha. IDEM.

4. Hæc à præcedenti non est diversa, ut per se satis liquet, & locis omnibus Scripturæ, in quibus de Salecha vel Selcha sermo est. IDEM.

5. Hæc in versione nostrâ Selim appellatur, Jos. 15. v. 32. IDEM.

6. De hoc monte & factò Abimelech ex eo monte ligna succidentis ad compellendos fumo excitato habitatores turris Sichimorum ad deditionem, habes Judic. 9. v. 48, 49. IDEM.

7. In versione nostrâ Salmona hæc mansio appellatur, Num. 33. v. 41. IDEM.

8. In versione nostrâ Silo urbs hæc dicitur, in qua à Josue & Israëlitis fixum est tabernaculum cum arca Jos. 18. v. 1. quæ ibidem ad trecentos annos & amplius permanserunt, donec sublata à Philisthæis Arca, non diu post etiam tabernaculum fœderis in Nobem migravit. An sub Samuële, an sub Saule id factum sit disputabimus 1 Reg. 21. v. 1. IDEM.

9. Duplex est in Scriptura Semeron; una est in tribu Zabulon civitas, Jos. 19. v. 15. de qua paulo post meminit Eusebius sub nomine Semron; & hæc haud dubiè est illa, quam Josue cepit, cujusque regem interfecit: altera enim urbs, quæ passim in Hebræo Semeron dicitur, in versione nostrâ Samaria, & postea Sebaste appellata, plus annis post Josue quingentis ædificata fuit, in tribu Ephraim 3 Reg. 16. v. 24. Adde reges illos, qui cum rege Asor Jos. 11. pugnaverunt, inter quos erat rex Semeron, fuisse Aquilonares & subditos regi Asor, atque adeo non fuisse illam Semeron in tribu Ephraim, quæ erat Australior. Est quoque & in versione nostrâ locus Semeron dictus, montis nomen in tribu Ephraim, 2 Paral. 13. v. 4. qui omnino diversus fuit ab altero monte Semeron vel Someron, super quem condita fuit Samaria, effi uterque in tribu Ephraim fuerit; siquidem Semeron mons, in cujus vertice sita fuit Samaria, in Hebræo per v scribitur, appellaturque שומרון Schomeron: at alter mons 2 Paral. 13. v. 4. qui itidem in versione nostrâ Semeron dicitur, Hebraicè per s scribitur, diciturque שמרון Tsemaraïm. IDEM.

10. Σελᾶβ] Hoc nomen, quod decrat in Codice Græco, rectè à Bonfrerio additum est. Sed miror eum edidisse in verbis Hieronymi, Sebastenis, quod sequutus est & Martianæus, est enim à recto Sebastene, quod more Græco in Genitivo habet Sebastenes, Σεβαστῆνης. In vertenda ea nomenclatura Græcorum forma, non solet mutari in e, nisi ab imperitis. CLERICUS.

1. Hæc